

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4063/2020
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно предузеће за управљање, планирање и пројектовање „Лозница развој“ Лозница, чији је заступник Јавно правобранилаштво Града Лозница, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Владета Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1418/2019 од 06.04.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуда Вишег суда у Шапцу Гж 1418/2019 од 06.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1418/2019 од 06.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1238/2018 од 07.08.2019. године, ставом првим изреке, укинут је закључак Јавног извршитеља за подручје Основног суда у Лозници, Зорана Ђукића Ивк ../2013 од 12.04.2013. године у непресуђеном делу и то за износ од 212.277,92 динара, на име главног дуга који се односи на неплаћене комуналне услуге грејања – топлотне енергије за период од 01.01.2007. године до 28.02.2013. године, са законском затезном каматом од 12.04.2013. године, као дана подношења тужбе до коначне исплате и за износ од 10.370,00 динара, на име трошкова извршног поступка и за законску затезну камату на износ од 212.277,92 динара од 16.11.2012. године до 12.04.2013. године, и у том делу одбијен тужбени захтев тужиоца; као и за износ од 34.704,80 динара, на име накнаде за грађевинско земљиште, са законском затезном каматом на овај износ почев од 16.11.2012. године до исплате, и у том делу тужба одбачена. Ставом другим изреке, тужба са захтевом да се делимично укине закључак Јавног извршитеља за подручје Основног суда у Лозници, Зорана Ђукића Ивк ../2013 од 12.04.2013. године за износ од 254.296,65 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом на овај износ почев од 16.11.2012. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 3.030,00 динара, је одбачена. Ставом трећим изреке, део захтева којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу плати трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, одбијен је. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да

туженом на име трошкова поступка плати 55.240,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, док је захтев туженог преко досуђеног до траженог износа од 69.980,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате одбијен.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1418/2019 од 06.04.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је остављен на снази закључак Јавног извршитеља Зорана Ђукића Ивк ../2013 од 12.04.2013. године у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу плати 212.277,92 динара, на име главног дуга на име неплаћених услуга грејања – топлотне енергије за период од 01.01.2007. године до 28.02.2013. године, са законском затезном каматом од 12.04.2013. године, као дана подношења тужбе до исплате и за износ од 10.370,00 динара, на име трошкова извршног поступка. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке у делу у којем је укинута закључак Јавног извршитеља Зорана Ђукића Ивк ../2013 од 12.04.2013. године за износ од 3.030,00 динара, на име трошкова извршног поступка и одбачена тужба тужиоца. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртном изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка плати 133.569,55 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова преко досуђеног до траженог износа од 229.181,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате одбијен, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка плати 12.000,00 динара

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП у погледу примене одредаба Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом. Испуњеност услова за примену наведеног материјалног права оцењује се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињенице и правне ситуације, са којих разлога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања правних питања од општег интереса. Уз ревизију тужени није приложио судске одлуке из истог или сличног чињеничног стања или правног односа у коме је другачије одлучено, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе, а одлуке које је тужени приложио уз ревизију односе се на правни однос са другим јавним предузећем и то ЈКП „Грејање“ Панчево.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у

новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Поступак у овој правној ствари покренут је подношењем предлогом за извршење 08.04.2013. године, а означена вредност предмета спора је била 501.279,37 динара, да би тужилац поднеском од 05.05.2015. године смањио захтев на 274.706,69 динара.

С обзиром на то да је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, то се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП. У овом случају не може се применити члан 403. став 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјална правила искључују примену општих правила.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**